

[Inger Merete Nordentoft.]

oparbejdes, idet man, når børnene de øvrige 5 måneder af året henvises til sukker-mad o. lign. i hjemmene, atter vil have de store vanskeligheder med dem.

Strøm: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af de betragtninger, som de ærede ordførere har fremført.

Det ærede medlem hr. Laurits Pedersen mente, at det, vi gennemførte for tre år siden, blev gennemført på et andet grundlag end det, vi har i dag. Næh, det gjorde det ikke. Det, vi gennemførte på daværende tidspunkt, tør jeg nok sige blev gennemført på akkurat det samme grundlag, som vi befinder os på i dag. Jeg ved godt, at der var nogle af de ærede medlemmer, som på daværende tidspunkt mente, at det, at vi fik handelsministeren til at give noget smør, margarine og fedt til børnenes skolebespisning, bevirkede, at der var flere, som deltog i bespisningen. Jeg tillod mig at betvivle dette, og det har vist sig, at jeg har fået ret. I dag er det jo da ikke bestemmelserne om, at der ikke skal afleveres smør- eller margarinemærker, der bevirker, at så mange melder sig til skolebespisning. Det vil altså sige, at det grundlag, som vi står på i dag, faktisk er det, vi befandt os på på daværende tidspunkt, da vi mente, at når vi herinde på rigsdagen stillede ca. 4 mill. kr. til rådighed til skolebespisning, ville den koste 12 mill. kr., og såvidt jeg kan se af de opgørelser, der er kommet, er de 12 mill. kr. ikke overskredet endnu. Det grundlag, som vi var enige om allerede i 1948, holder.

Så er det, jeg ikke rigtigt kan greje, hvad det er, der nu bevirker, at man skal spare på dette område, da det jo er børnene, denne mad kommer tilgode. Nå, ja, jeg forstod på det ærede medlem hr. Laurits Pedersen, at det var hjemmene, der skulle sørge for børnene, og det ærede medlem nævnte, at han havde haft en stor børneflokk, som han selv havde givet den kost, den skulle have. Det er noget nær det samme, som jeg mødte ude ved et møde, hvor der stod en mand op og sagde: nu er jeg ældre, jeg har haft 12 børn, dem har jeg klaret selv. Jeg har på fornemmelsen, at det er det samme med det ærede medlem hr. Laurits Pedersen. Nu er det ærede medlem ældre, det er vist ikke 12 børn, men 11, det ærede medlem har klaret. Så sagde jeg til den mand derude på mødet: Jamen, gode ven, hvis der havde været skolebespisning, da du havde de børn derhjemme, skulle de så

ikke havde deltaget i den? Jo, det kan du sandelig tro, sagde han. Jeg er lige så sikker på, at hvis der havde været skolebespisning der, hvor det ærede medlem hr. Laurits Pedersen færdedes i den periode, da han havde de mange børn hjemme, ville det ærede medlem også have set det rigtige og det forstandige i skolebespisningen. Det tror jeg da.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen nævnte, at hvis vi sparede penge her, kunne der eventuelt blive mere til de åndssvage børn. Må jeg sige, at med hensyn til at gøre så meget som muligt for de åndssvage børn vil det ærede medlem og den højtærede arbejds- og socialminister altid finde vort parti rede til at være med; men jeg synes ikke, at vi skal kæde det sammen på en sådan måde, at for at hjælpe disse børn skal vi skære ned på den hjælp, der gives de raske eller skal vi sige de normale børn, for det er jo det, der vil blive tale om. Nu tror jeg ikke, det ærede medlem mente det sådan, men det ærede medlem kan nok forstå, at det kan udlægges på den måde, alt efter den indstilling, man har. Derfor siger jeg disse udglattende bemærkninger. Men jeg siger også, at vi gerne vil være med til at hjælpe disse børn uden at skære ned på de områder, der her er tale om.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp udtalte, at der var visse ting, som vi måtte se på, og det er vi selvfølgelig også klar til. Navnlige er det da rimeligt, hvis der finder spild sted ved bespisningen, at vi da søger at indskrænke det til det mindst mulige. Det er klart, at er der noget på disse områder, der kan rettes, vil vi også gerne være medvirkende hertil.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen udtalte, at da forsorgsloven blev vedtaget, medvirkede hans parti hertil. Det var nu ikke det, jeg pegede på; jeg pegede på, at det ærede medlems parti i 1948 var med til at gennemføre skolebespisningen i den samme udstrækning, som der er tale om i dag. Det, jeg bebrejder de partier, der medvirkede på daværende tidspunkt, er, at de nu, skønt vi alle kendte grundlaget for det, vi gik ind på dengang, og dette ikke er overskredet, spænder fra, fordi vi er inde i en periode, hvor der skal spares, skønt man er fuldkommen klar over, at de 5 mill. kr. ikke kan spares på anden måde end ved, at børnene eventuelt ingen mad får. Ellers flytter vi bare de 5 mill. kr. fra det offentlige over til hjemmene, og nogle af disse hjem magter ikke selv at klare opgaven.

Det ærede medlem fru Petra Petersen stillede forslag om en dagsorden. Jeg blev